

Του **ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΩΡΑΪΤΗ**
g.choraitis@realnews.gr

Το περασμένο καλοκαίρι κυκλοφόρησαν εκ νέου από τις εκδόσεις Μεταίχμιο οι «Μέρες Αλεξάνδρειας». Το εμβληματικό μυθιστόρημα του **Δημήτρη Στεφανάκη**, που θεωρείται πια ένα από τα πρώτα μοντέρνα κλασικά της νεοελληνικής λογοτεχνίας του 21ου αιώνα, βρέθηκε για μία ακόμα φορά στις προθήκες των βιβλιοπωλείων, ύστερα από 17 χρόνια, σε μια εμπλουτισμένη εκδοχή που περιείχε, εκτός των άλλων, και την είδηση ότι επίκειται συνέχεια.

Γνωρίζαμε ήδη ότι το πολυαναμενόμενο σίκοελλ θα είχε τον τίτλο «Πάντα η Αλεξάνδρεια», ενώ είχαμε διαβάσει σε μορφή υστερόγραφου τις πρώτες παραγράφους του νέου βιβλίου. Αυτό που δεν γνωρίζαμε ήταν ότι δεν πρόκειται απλά για μια συνέχεια, αλλά επί της ουσίας για ένα αυτόνομο μυθιστόρημα που θα μπορούσε να διαβαστεί ανεξάρτητα από τις μυθικές «Μέρες Αλεξάνδρειας». Ο ωφέλιμος αφηγηματικός χρόνος του νέου βιβλίου περιορίζεται στον κρίσιμο εκείνο μήνα μετά τις νασερικές εθνικοποιήσεις, το καλοκαίρι του 1961. Όλα τα άλλα είναι αναμνήσεις αλλά και απόηχος της μυθιστορηματικής δράσης που εκτείνεται μέχρι τις ημέρες μας.

Στον κυκλώνα των γεγονότων που θα σαρώσει κάθε έννοια κοσμοπολιτισμού στη μεταπολεμική Αλεξάνδρεια βρίσκεται και η οικογένεια των Ελλήνων καπνοβιομηχάνων που είχαν πρωταγωνιστήσει στο πρώτο αλεξανδρινό μυθιστόρημα του Δ. Στεφανάκη. Το καλοκαίρι του 1961, η Δάφνη Χάραμη, η μοναδική κληρονόμος, καλείται να αντιμετωπίσει τις κατακλυσμιαίες εξελίξεις, να διαχειριστεί την απώλεια της οικογενειακής περιουσίας και να αποδράσει από την Αίγυπτο του **Νάσερ** με ό,τι πολύτιμο μπορεί ακόμα να περισώσει. Το νέο

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ του νέου βιβλίου του Δημήτρη Στεφανάκη

λη της αφήγησης έχει περάσει σε νέα πρόσωπα, σε ένα περιβάλλον συνεχούς ανατροπής και εκπλήξεων. Κυριαρχεί μια έντονα κινηματογραφική ατμόσφαιρα που μας πηγαίνει κατευθείαν στην καρδιά του τόπου και του χρόνου όπου εξελίσσονται τα γεγονότα. Ο Δ. Στεφανάκης αποδεικνύει για μία ακόμα φορά πως είναι ένας από τους πιο δεινούς χειριστές μεγάλων μύθων με φόντο την Ιστορία και την ανθρώπινη μοίρα. Η αλεξανδρινή ατμόσφαιρα που επινόησε πριν από μία εικοσαετία προβάλλει ξανά το ίδιο πειστική, πυκνή και τρισδιάστατη, διασώζοντας μνήμες και αρώματα από ένα παρελθόν που απομακρύνεται όλο και περισσότερο από εμάς. Η Δάφνη Χάραμη και όσοι την περιβάλλουν θυμίζουν έναν

«Πάντα η Αλεξάνδρεια»

Η πολυαναμενόμενη συνέχεια του ήδη κλασικού βιβλίου «Μέρες Αλεξάνδρειας» του Δημήτρη Στεφανάκη είναι ένα ξεχωριστό μυθιστόρημα

μυθιστόρημα είναι ένας εντελώς διαφορετικός κόσμος, είναι η πώση της κοσμοπολιτικής Αλεξάνδρειας, με νέους ήρωες που δοκιμάζονται πολύ αλλά και με μια φωτεινή αίσθηση της ζωής που διασώζεται σε έναν κόσμο που βυθίζεται και χάνεται στα βαθιά νερά του χρόνου. Χαρακτήρες και γεγονότα, πρόσωπα και πράγματα στροβιλίζονται γύρω από τη νεαρή γυναίκα που εκπλήσσει με τον δυναμισμό, την αντοχή και την πίστη της στο αύριο. Η δράση διαχέεται σε όλη τη μυθιστορηματική οικουμένη του συγγραφέα και περιλαμβάνει όχι μόνο τη Μεσόγειο, αλλά και ευρωπαϊκές μητροπόλεις διατηρώντας το διεθνικό άρωμα το οποίο έχουν όλα τα κοσμοπολιτικά μυθιστορήματά του. Αλεξάνδρεια, Βηρυτός, Παρίσι και Μασσαλία συνθέτουν ένα νοερό τετράγωνο.

Ο Δ. Στεφανάκης κατάφερε σε ένα μυθιστόρημα όχι τόσο πολυσέλιδο και πολυπρόσωπο, όπως οι «Μέρες Αλεξάνδρειας», αλλά σίγουρα το ίδιο γοητευτικό και συναρπαστικό να μας δώσει όψεις από τα τελευταία πορτρέτα μιας πόλης που κατά γενική ομολογία υπήρξε το κέντρο του μεσογειακού κοσμοπολιτισμού για αρκετές δεκαετίες. Στο «Πάντα η Αλεξάνδρεια» ο παλιός κόσμος έχει χαθεί πίσω από τα θολά κρύσταλλα της Ιστορίας και η σκυτά-

καλά ενορχηστρωμένο θίασο που αποχαιρέτα την Αλεξάνδρεια με τον τρόπο που θα ήθελε ο ποιητής της.

Το «Πάντα η Αλεξάνδρεια» φιλοδοξεί να σταθεί δίπλα στις «Μέρες Αλεξάνδρειας» και να δημιουργήσει έναν εξίσου σημαντικό μύθο ή αλλιώς ένα δίπτυχο μέσα στο οποίο ολοκληρώνει όλα όσα έχει να μας πει ο συγγραφέας για την Αλεξάνδρεια, την αγαπημένη πόλη της φαντασίας του, μια πατρίδα λογοτεχνική που του έδωσε τη φήμη και την καταξίωση την οποία ονειρεύεται κάθε συγγραφέας.

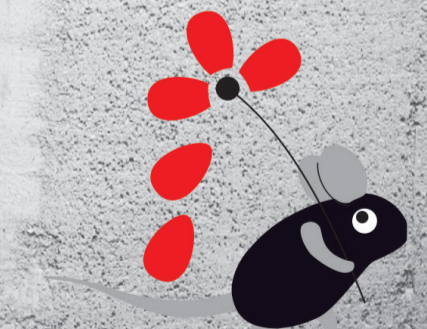
Ο Δ. Στεφανάκης γεννήθηκε το 1961. Σπούδασε Νομικά στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας. Είναι συγγραφέας δεκατριών μυθιστορημάτων και ενός δοκιμίου. Έχει μεταφράσει έργα των **Σολ Μπέλουου, Ε. Μ. Φόρστερ, Γιόζεφ Μπρόντσκι, Προσπέρ Μεριμέ, Ονορέ ντε Μπαλζάκ** κ.ά. Βιβλία του έχουν μεταφραστεί στα γαλλικά, στα ισπανικά, στα αραβικά και στα βουλγαρικά. Το μυθιστόρημά του «Μέρες Αλεξάνδρειας» έλαβε το Prix Mediterranee Etranger 2011. Ο ίδιος τιμήθηκε με το Διεθνές Βραβείο Καβάφη 2011. Το 2014 αναγορεύτηκε από το γαλλικό κράτος Ιππότης Γραμμάτων και Τεχνών για τη συμβολή του στην ανάδειξη των γραμμάτων και των τεχνών στη Γαλλία και στον κόσμο.

ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΣΑΤΙΡΙΚΗ
ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΠΙΟ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΟ
ΠΙΟ ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΟ
ΠΙΟ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΟ
ΑΠΟ ΠΟΤΕ

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΟΙ ΑΛΛΟΙ
ΒΑΖΟΥΝ ΤΕΛΕΙΑ

ΕΜΕΙΣ ΒΑΖΟΥΜΕ
ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ
ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥΣ

www
topontiki.gr

ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ενοχλεί... κάθε Πέμπτη